

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/90/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716204026
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3716204026.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v spore žalobkyne H., zastúpenej C. proti žalovanej E., zastúpenej E., o zaplatenie sumy 1.640 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30. novembra 2016, č.k. 7C/133/2016-49, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti - splatnosti peňažného plnenia a výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyňa **m á** **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu **100 %**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojím rozsudkom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 1.605 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, konanie v časti o zaplatenie sumy 35 Eur s príslušenstvom zastavil a žalobkyňi priznal nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že dňa 24.06.2013 žalobkyňa so žalovanou uzavrela ústnu zmluvu o pôžičke, na základe ktorej žalobkyňa žalovanej poskytla sumu 2.000 Eur, čo obe sporové strany potvrdili vlastnoručným podpisom. Spôsob a termín vrátenia pôžičky medzi zmluvnými stranami dojednaný nebol. Žalovaná na úhradu pôžičky žalobkyňi poukázala celkovú sumu 560 Eur formou splátok vo výške 35 Eur s tým, že poslednú splátku poskytla v decembri 2005. Listom, doručeným žalovanej dňa 07.03.2016, žalobkyňa vyzvala žalovanú na uhradenie nesplatennej časti pôžičky vo výške 1.640 Eur, do 10 dní od doručenia výzvy, čím určila termín splatenia pôžičky. Žalovaná svoju povinnosť zaplatiť zvyšok pôžičky žalobkyňi nesplnila. V priebehu konania pred súdom prvej inštancie uhradila časť zo žalovanej sumy vo výške 35 Eur, v tejto časti bola žaloba vzatá späť a konanie v tejto časti bolo zastavené. Žalovaná žiadala, aby jej súd povolil zaplatenie dlhu v splátkach, ktorú žiadosť odôvodnila tým, že jej príjem predstavuje cca 480 Eur mesačne a v období od 01.10.2016 do 31.12.2016 na základe dohody o vykonaní práce dostane odmenu vo výške 2,33 Eur/hod. Súd prvej inštancie návrhu žalovanej nevyhovел, nakoľko mal za to, že má zabezpečený pravidelný mesačný príjem vo výške 486 Eur mesačne, nezdokladovala podrobne svoje celkové majetkové pomery. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 657, § 563 Občianskeho zákonníka, § 144 ods. 2 CSP, o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná, a to výlučne proti časti výroku týkajúceho sa určenia splatnosti sumy 1.605 Eur a výroku o trovách konania. Trvala na svojom návrhu, aby jej bolo umožnené zaplatiť dlh v splátkach po 100 Eur mesačne, vzhľadom na jej negatívnu finančnú situáciu. Dôvodila, že pracuje ako čašníčka v dvoch zamestnaniach a do jedného dochádza z miesta bydliska do J. L., kde dosahuje príjem na úrovni minimálnej mzdy a ďalší príjem má na základe dohody o vykonaní práce, ktorá bola uzavretá na tri mesiace od 01.10.2016 do 31.12.2016, kde má dohodnutý príjem 2,30 Eur/hod. Spoločne dosiahne príjem 652 Eur mesačne za posledné tri mesiace v roku 2016 a od januára 2017 bude jej príjem predstavovať sumu 462 Eur, z

ktorého bude musieť uhrádzať bývanie, cestovanie, stravu a nevyhnutné potreby. Zaplatenie žalovanej sumy jednorazovo je pre ňu likvidačné a nezohľadňuje skutočnosť, že výška jej príjmu jej neumožňuje uhradiť dlh v zmysle rozhodnutia súdu. V rámci exekúcie by mohla prísť o jediný majetok, ktorý má - osobné motorové vozidlo, ktorým cestuje do zamestnania. Vytýkala súdu prvej inštancie, že odôvodnenie zamietnutia jej návrhu na povolenie zaplatiť dlh v splátkach je nedostatočné a opreté len o záver, že má pravidelný príjem. Súd prvej inštancie nezohľadnil, že má náklady na bývanie, na stravu, na cestovanie do zamestnania. K výroku o trovách konania žiadala, aby súd aplikoval ust. § 257 CSP, keď dôvody hodné osobitného zreteľa videla v okolnostiach, za ktorých došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, ako aj s ohľadom na okolnosť, že príčinou sporu sú osobné vzťahy medzi sporovými stranami.

3. Žalobkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdiť.

4. Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec podľa § 379 a § 380 CSP v napadnutej časti - splatnosti peňažného plnenia a výroku o trovách konania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

5. Výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.605 Eur a výrok, ktorým bolo konanie v časti o zaplatenie sumy 35 Eur a uplatneného úroku z omeškania zastavené, neboli odvolaním žalovanej napadnuté, nadobudli právoplatnosť a odvolací súd sa ich nedotýkal.

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu zostala výlučne splatnosť peňažného plnenia a výrok o trovách konania.

7. V danej veci súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 1.605 Eur titulom ústnej zmluvy o pôžičke, uzavretej medzi stranami sporu dňa 24.06.2013, ktorej splatnosť nastala na základe výzvy žalobkyne zo dňa 07.03.2016 uplynutím lehoty 10 dní. Žalovaná z požičanej sumy 2.200 Eur do rozhodnutia súdu prvej inštancie zaplatila sumu 560 Eur formou splátok, pričom poslednú vykonala v decembri 2015. Od tejto doby, až do rozhodnutia súdu prvej inštancie (30.11.2016), zaplatila žalobkyni sumu 35 Eur a vo zvyšku neplnila. Žalovaná sa domáhala zaplatenia dlhu v splátkach.

8. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP upravuje lehotu, v ktorej je potrebné splniť povinnosť uloženú v rozsudku, ktorá je tri dni a začína plynúť od právoplatnosti rozsudku. Zákonná úprava pripúšťa výnimku, keď v odôvodnených prípadoch môže súd určiť dlhšiu lehotu, čo zahŕňa aj možnosť určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí súd, pričom súd súčasne môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 ods. 4 CSP).

9. Povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanému) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom povinného na zachovanie dôstojných životných podmienok. Pri určovaní výšok splátok je potrebné prihliadnuť na príjmy a výdavky, resp. majetkové pomery povinného, výšku priznaného plnenia, ale aj na hľadisko ochrany oprávneného, teda, či zdržaním v plnení súdom ustanovenej povinnosti nebudú nad primeranú mieru dotknuté záujmy oprávneného.

10. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a zo súdneho spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vyššie uvedené okolnosti riadne preskúmal. Návrhu žalovanej na zaplatenie jej dlhu žalobkyni nevyhovelo z dôvodu, že má pravidelný mesačný príjem a riadne nezdokladovala svoje celkové majetkové pomery.

11. Odvolací súd sa so záverom súdu prvej inštancie stotožňuje. Z obsahu spisu bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že žalovaná má pravidelný mesačný príjem 486 Eur mesačne, v podanom odvolaní dokonca udáva, že za posledné tri mesiace roku 2016 jej príjem predstavuje sumu 652 Eur mesačne. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa má zhoršený zdravotný stav, je onkologickou

pacientkou. Žalobkyňa s návrhom žalovanej na zaplatenie dlhu v splátkach nesúhlasila, čo vyjadrila vo svojom vyjadrení k odvolaniu.

12. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súčasná sociálna situácia žalovanej, ktorá je riadne zamestnaná s pravidelným príjmom, ktorý je nízky, nie je jediným kritériom pre rozhodnutie súdu o povolení zaplatenia súdom priznaného peňažného plnenia v splátkach. Je potrebné prihliadnúť i na okolnosti na strane žalobkyne (zdravotné problémy). Za významné odvolací súd považoval i tú skutočnosť, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke došlo 24.06.2013 vo výške 2.200 Eur, žalovaná mala svoj dlh zaplatiť žalobkyni do 10 dní od doručenia výzvy (výzva doručená dňa 07.03.2016). Žalovaná tak v priebehu tohto súdneho konania, keď vedela, že jej bude uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni zvyšok svojho dlhu (sama navrhovala určiť svoju povinnosť plniť vo výške 525 Eur), tento pred rozhodnutím súdu prvej inštancie neuhradila vôbec (okrem jednej splátky vo výške 35 Eur). Z obsahu spisu nevyplýva, že pomery žalovanej boli iné v roku 2013, keď došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke medzi stranami sporu, ako sú v čase rozhodovania odvolacieho súdu. Nejaví sa potom ako správne, aby jej bolo povolené zaplatenie dlhu voči žalobkyni v splátkach. Pokiaľ sa žalovaná správala nezodpovedne, zaviazala sa zaplatiť požičanú sumu peňazí bez toho, aby mala zabezpečenú možnosť ich zaplatenia, nie je možné jej nezodpovednému správaniu poskytnúť právnu ochranu a povoliť jej zaplatenie v splátkach.

13. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie postupoval správne a správne aplikoval ustanovenie o povolení zaplatenia dlhu v splátkach (§ 232 ods. 3 CSP), s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, keď zhodne dospel k záveru, že nebol daný dôvod na povolenie zaplatenia dlhu žalovanej v splátkach.

14. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie čo do splatnosti plnenia potvrdil.

15. Odvolanie žalovanej smerovalo aj proti výroku o trovách konania. Žalovaná rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, na základe ktorého priznal žalobkyni nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %, nespochybnila. Výlučne sa domáhala aplikácie § 257 CSP a žiadala, aby súd prihliadol na osobitné okolnosti, za ktorých došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, ako aj na príčinu sporu, ktorou sú osobné vzťahy medzi sporovými stranami.

16. Ustanovenie § 257 CSP umožňuje výnimočne nepriznať náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Citované zákonné ustanovenie predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie, keď predpokladom pre rozhodnutie súdu podľa citovaného zákonného ustanovenia je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v neprimeranej tvrdosti zákona, podiele oboch strán na vzniku a priebehu sporu, môžu vyplývať z povahy a okolností sporu, zložitosti doposiaľ neriešenej právnej problematiky, zložitosti prípadov výkladu medzinárodnej zmluvy, osobných pomerov strany sporu, prípadne nízkeho príjmu a pod. Je potrebné zdôrazniť, že aplikácia citovaného zákonného ustanovenia musí mať vždy výnimočný charakter a musí vychádzať z osobitných okolností konkrétneho prípadu.

17. Z pohľadu neúspešnej strany v spore, v danej veci žalovanej, by toto ustanovenie malo slúžiť na riešenie situácie, keď je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené a ohrozené právo, alebo právom chránené záujmy (žalobkyňa), dostal náhradu trov, ktoré pri tejto činnosti účelne vynaložil. Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmierňovanie, alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami sporu a jeho použitie neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo, že zárobková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie súdneho konania a jeho výsledok.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k jednoznačnému záveru, že v danej veci nie sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ust. § 257 CSP. Dôvody pre použitie citovaného zákonného ustanovenia, ktoré žalovaná videla v okolnostiach, za ktorých došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke, resp. osobné vzťahy strán sporu, nie sú dôvodmi, pre ktoré by mal odvolací súd aplikáciu tohto zákonného ustanovenia vykonať. Významné bolo iba to, že žalobkyňa bola v konaní v celom rozsahu úspešná, iným spôsobom ako podaním žaloby na súd sa nemohla od žalovanej domôcť

vrátenia pôžičky peňazí. Žiadne okolnosti pri uzavretí zmluvy o pôžičke, ani také osobné vzťahy, ktoré by mali vplyv na aplikáciu citovaného ustanovenia, odvolací súd nezistil.

19. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie i vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

20. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP a žalobkyni, ktorá bola v odvolacom konaní úspešná, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Toto rozhodnutie bolo senátom krajského súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).